Уредничка правила

Његово Преосвештенство*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Епископ за народе, по апостолском налогу

Свети Јероним пише, Каравађо (1605–1606), Галерија Боргезе, Рим. Лобања је memento mori: смрт може доћи у сваки час, и зато позив на покајање: „Покајте се, јер се приближи царство небеско.“ (Јеванђеље по Матеју 4:17, превод Даничић–Караџић).

Јавно добро.

Списи Књижевника Царства држе се правила која су изложена у наставку. Она су овде наведена како би сваки читалац могао да зна како се наводе Свето писмо и други ауторитети, зашто се наводе одређени извори и шта значе знаци и облици који се користе на овим страницама.

Свето писмо

Свето писмо се никада не мења. Свето писмо се наводи реч по реч, тачно онако како је одштампано у наведеном издању, и никада се не мења, ни под којим околностима и ни из каквог разлога. Ниједна реч, слово или интерпункцијски знак не додаје се, не уклања нити мења, и у текст се не уноси никакав знак наглашавања или типографски знак. Где се чини да одштампани текст садржи граматичку, правописну или штампарску грешку, он се оставља тачно онакав какав јесте. Свето писмо је свето, и ништа му се не чини под изговором да се исправља. Када епископ жели да прокоментарише неки одломак, он то чини својим речима, изван навода.

Библије које се користе. На енглеском се Свето писмо наводи према Библији краља Џејмса (King James Version; стандардни текст из 1769, са апокрифима). На сваком другом језику Свето писмо се наводи према устаљеном, објављеном издању Свете Библије на језику на којем читалац чита; оно се никада изнова не преводи са енглеског. Уложен је сваки напор да се, где год је то могуће, наводи званично издање неког признатог библијског друштва. Свуда су коришћена издања која су јавно добро, првенствено да би се избегла питања ауторског права и чекање на одобрење за коришћење издања заштићеног ауторским правом. Ипак, у појединим случајевима у којима је то било мудро и неопходно, затражена је дозвола од библијског друштва надлежног за тај језик. Издања која су још заштићена ауторским правом користе се уз дозволу својих издавача, дату непосредно или кроз објављену лиценцу издавача, или, где закон то допушта, у оквиру поштене употребе.

Издање се наводи. Сваки навод из Светога писма наводи издање из којег је узет, на пример „(KJV)“ на енглеском, „(Schlachter 1951)“ на немачком или „(превод Даничић–Караџић)“ на српском.

Нумерација стихова. Неке Библије поједине стихове нумеришу другачије, нарочито у Псалмима. Сваки језик наводи нумерацију своје Библије, тако да се упућивање може незнатно разликовати од енглеског упућивања на исти одломак.

Речи Христове. Речи Христове, заједно са својим наводницима, штампају се црвеном бојом, онако како их епископ одреди. У неколико одломака спорно је да ли говори Христос или јеванђелист, као у Јеванђељу по Јовану 3:16; такви одломци остављају се црни.

Књиге различитог канона. Не примају све цркве исте књиге као Свето писмо. Књига коју примају неке цркве, а друге не, као што су књиге апокрифа или канона Етиопске православне тевахедо цркве, може се наводити, и њено навођење не подразумева никакав суд о њеном канонском статусу.

Редослед ауторитета

Извори се вреднују према следећем редоследу ауторитета, од највишег ка најнижем. Сваки писац или спис сврстава се у највишу категорију за коју испуњава услове; симбол вере сврстава се уз сабор који га је усвојио, осим што се Апостолски симбол вере сврстава у девету категорију, а Атанасијев симбол вере у једанаесту.

1. **Речи Христове**, где год да су забележене у Светом писму.
2. **Апостолски списи**: Јеванђеље по Матеју; Јеванђеље по Јовану; Прва, Друга и Трећа Јованова посланица; Откривење; тринаест Павлових посланица; и Прва и Друга Петрова посланица.
3. **Остали новозаветни списи**: Јеванђеље по Марку, Јеванђеље по Луки, Дела апостолска, Посланица Јеврејима, Јаковљева посланица и Јудина посланица.
4. **Стари завет**, заједно са апокрифима онако како су одштампани у Библији краља Џејмса из 1611.
5. **Апостолски оци**, из поколења које је дошло после апостола (ок. 95–150. године н. е.).
6. **Доникејски оци**, пре Никејског сабора (325. године н. е.).
7. **Никејски и постникејски оци**, заједно са пустињским оцима.

8. **Седам васељенских сабора**, које примају и Исток и Запад, са симболима вере и одредбама које је сваки од њих усвојио.
9. **Касније сабори**, које не примају и Исток и Запад.
10. **Светитељи**: списи сваке особе коју Црква, на Истоку или на Западу, признаје за светитеља, а која није сврстана у вишу категорију.
11. **Исповедања вере, катихизиси и папски и патријаршијски документи.**
12. **Литургијски текстови**, као што су древне литургије и Book of Common Prayer.
13. **Историјски хришћански писци који нису канонизовани.**
14. **Древни неканонски и нехришћански извори**, као што су псеудоепиграфи, Свици са Мртвог мора, Јосиф Флавије и грчко-римски историчари.
15. **Савремена научна истраживања.**
16. **Приручна дела**, као што су речници и конкорданције, која служе као оруђа, а не као ауторитети.

Избор извора

Не подразумева се никакво одобравање. Навођење неке енциклике, или било ког дела аутора једне деноминације, или дела једне цркве уместо дела друге, не подразумева никакво одобравање те деноминације или цркве нити било какву пристрасност. Одломак се бира искључиво зато што је епископ проценио да је управо тај одломак, из управо тог извора, нарочито поучан о питању о којем је реч, и ни из каквог другог разлога. Није му намера да унапреди нити да омете било коју деноминацију.

Истина је тамо где се нађе. Епископ сматра да је истина тамо где је човек нађе. Он стога може да наводи световне изворе, као и дела која су неканонска или о којима међу црквама и даље постоји спор. Он то чини зато што је, као аутор, проценио да је наведени одломак нарочито поучан и уверио се да је оно што каже истина.

Навођење и упућивање

Наводи су дословни. Речи под наводницима увек су тачне речи наведеног извора. Извор се никада не парафразира као да је реч о наводу. Где се тачна формулација извора не може проверити, он се не наводи.

Три тачке и угласте заграде. Три тачке (...) показују да навод почиње или се завршава усред реченице оригинала, или да су речи изостављене. Речи у угластим заградама унутар навода преносе се онако како стоје у наведеном издању. У навод из Светога писма никада се ништа не умеће.

Завршне напомене доносе пун текст. Сваки ауторитет наведен у неком спису доноси се у његовим завршним напоменама у целости, тачним речима извора, како би читалац могао да прочита сам ауторитет, а не само упућивање на њега.

Упућивање. Осим где је одступање изричито назначено, упућивање и обликовање следе *Chicago Manual of Style*, метод опште прихваћен за теолошке и историјске списе оне врсте која се овде објављује. Списи Књижевника Царства намерно одступају од њега у следећим погледима и из следећих разлога:

1. **Заменице које се односе на Бога пишу се великим словом** (Он, Њега, Његов), заједно са речима које припадају Њему, као „Његова десница“. Чикашки приручник их по правилу пише малим словом. Овде се пишу великим словом из страхопоштовања.
2. **Делимични наводи задржавају три тачке.** Чикашки приручник по правилу изоставља три тачке на почетку или на крају навода. Овде се оне задржавају, како би читалац увек знао када навод, а нарочито навод из Светога писма, не доноси целу реченицу.
3. **Завршне напомене доносе пун текст сваког наведеног ауторитета,** а не само упућивање. То се чини како би читалац могао да прочита сам ауторитет.
4. **Речи Христове штампају се црвеном бојом,** заједно са својим наводницима, по дугом обичају Библија у којима су Христове речи штампане црвеним словима, како би се речи Господа издвајале.
5. **„Господ“, када се односи на Исуса, пише се малим верзалом** у епископовој сопственој прози, али никада унутар Светога писма, из страхопоштовања.

Црквени оци на другим језицима. Где се неки Отац Цркве наводи према енглеском издању, навод на страници на другом језику преведен је са тог енглеског издања и тако је и означен, на пример „(преведено са енглеског, ANF 1)“.

Језик и стил

Велико слово из страхопоштовања. Заменице које се односе на Бога пишу се великим словом (Он, Њега, Његов), као и речи које Му припадају у истом смислу, као када се каже да Христос седи с десне стране Његове.

Господ малим верзалом. У епископовој сопственој прози реч „Господ“, када се односи на Исуса Христа, пише се малим верзалом, на сваком језику чије писмо има велика слова. То се никада не чини унутар Светога писма.

Остала велика слова. Великим словом пишу се „Царство“ (Божје и Небеско), „Књижевник Царства“, „Свето писмо“, „Црква“ (у значењу целог Тела Христовог) и „Свети Дух“.

Правопис и интерпункција. Енглеске странице користе амерички правопис. У низу одвојеном тачком и зарезом, последњи члан уводи се са „; и“.

Титуле. Титуле се наводе као облици обраћања, а не као истицање положаја, и задржавају се одмереним.

„Његово Преосвештенство“ (на енглеском „The Most Reverend“) облик је обраћања који је у Сједињеним Државама уобичајен за епископа. Он припада служби, а не човеку, и користи се из учтивости, а не као почаст на коју се полаже право. Један католички водич кроз облике обраћања који се користе у Сједињеним Државама наводи, за писање епископу: „His Excellency, / The Most Reverend (full name).“[1]

D.D. Звање доктора теологије (Doctor of Divinity) које носи епископ Byers додељено је *honoris causa*, то јест као почаст, а не по завршетку студија, као што се понекад чини у Цркви.[2] Један познат пример је велечасни др Били Грејем. Његово највише звање стечено студијама било је звање Bachelor of Arts,[3] а 1948. године примио је почасни докторат из теологије.[4] Обично су му се обраћали са „Dr. Graham“ („др Грејем“).[5] Међу другима који су примили почасне докторате су велечасни Хари А. Ајронсајд, чије се школовање завршило основном школом;[6] велечасни Ц. Кембел Морган;[7] проповедник Били Сандеј;[8] преосвећени Роналд Овен Хол, епископ Хонгконга и Јужне Кине;[9] К. С. Луис;[10] велечасни А. В. Тозер;[11] и света Тереза из Калкуте.[12]

Имена. Свети, папе, патријарси и други епископи именују се у облику који је традиционалан у њиховој сопственој Цркви или уобичајен у језику читаоца. Изабрани облик не подразумева никакву предност међу црквама.

Преводи. Странице на језицима осим енглеског преведене су уз помоћ вештачке интелигенције, а меродаван је енглески текст. Видети Напомена о преводима и о власти.

Веб-сајт

Слике. Приказују се само слике које су јавно добро или су под слободном лиценцом која допушта такву употребу, и свака има натпис и навод извора.

Нумерација, датуми и измене. Публикације су нумерисане и датиране. Сталне странице могу се мењати на месту, а измењена страница може да показује датум своје последње измене, како би читалац могао да зна коју верзију чита.

Исправке. Читаоци који пронађу грешку, а нарочито грешку у наводу из Светога писма, моле се да пишу на адресу наведену на почетној страници. Грешке се исправљају.

Скраћенице

KJV	Библија краља Џејмса (King James Version; стандардни текст из 1769)
ANF	*Ante-Nicene Fathers*, прир. Александер Робертс и Џејмс Доналдсон, уз број тома
NPNF2	*Nicene and Post-Nicene Fathers*, друга серија, прир. Филип Шаф и Хенри Вејс, уз број тома
Easton	Бертон Скот Истон, *The Apostolic Tradition of Hippolytus* (1934)
н. е.	нове ере; лат. *Anno Domini*, у години Господа нашег
ок.	око; лат. *circa*

Последња измена: 10. октобра 2026.

Напомене

1 Мајкл Ендруз (Michael Andrews), „How to Address Church Officials, Bishops, Priests“, *Adoremus Bulletin*, 15. августа 2009, https://adoremus.org/2009/08/how-to-address-church-officials-bishops-priests/. На страници стоји: „Облици обраћања који се у Сједињеним Државама користе у преписци и у говору наведени су у наставку, заједно са неким поштанским адресама црквених службеника.“ (преведено са енглеског)

2 Фрања, *Veritatis Gaudium*, Apostolic Constitution on Ecclesiastical Universities and Faculties (8. децембра 2017), чл. 51: „An honorary Doctorate can be conferred for special scientific or cultural merit in promoting the ecclesiastical sciences“ („Почасни докторат може се доделити за посебне научне или културне заслуге у унапређивању црквених наука“, преведено са енглеског), https://www.vatican.va/content/francesco/en/apost_constitutions/documents/papa-francesco_costituzione-ap_20171208_veritatis-gaudium.html.

3 Wheaton Archives & Special Collections, „Billy Graham Resources“, Wheaton College, приступљено 10. октобра 2026: „Graham matriculated at Wheaton in 1940 and graduated in 1943 with a BA in anthropology“ („Грејем се уписао на Wheaton 1940. и дипломирао 1943. године са звањем BA из антропологије“, преведено са енглеског), https://www.wheaton.edu/about-wheaton/museums-library-and-collections/wheaton-archives-and-special-collections/research/billy-graham-resources.

4 Wheaton Archives & Special Collections, „Select Chronology“, The Evangelism & Missions Archives, Wheaton College, последња измена 2. јуна 2026: „King’s College commencement, received honorary Doctor of Divinity degree“ („Свечана додела диплома на King’s College; примио почасни степен доктора теологије“, преведено са енглеског), New Castle, DE, 7. јуна 1948, https://www.wheaton.edu/__data/assets/file/0013/30370/Chronology-1934-2018.pdf.

5 Дејвид Ван Бима (David Van Biema), „Dr. Billy Graham: A Purposeful Life, An Indelible Legacy“, *Guideposts*, [2018?], приступљено 10. октобра 2026: „The Reverend Dr. Billy Graham, quite possibly the most influential and admired religious leader of the 20th century, passed away on Feb. 21, at the age of 99“ („Велечасни др Били Грејем, можда најутицајнији и најцењенији верски вођа XX века, преминуо је 21. фебруара, у 99. години живота“, преведено са енглеског), https://guideposts.org/articles/prayer/inspirational-prayers/dr-billy-graham-a-purposeful-life-an-indelible-legacy/. Видети и Блејк Килингсворт (Blake Killingsworth), „DBU Celebrates the Life of Billy Graham“, Dallas Baptist University, 21. фебруара 2018: „DBU presented its first honorary doctorate to Dr. Billy Graham during a special ceremony held on the DBU campus“ („DBU је доделио свој први почасни докторат др Билију Грејему на посебној свечаности одржаној у кампусу DBU“, преведено са енглеског), https://www.dbu.edu/news/2018/02/dbu-celebrates-the-life-of-billy-graham.html; Ерин Бранам (Erin Branham), „A Personal Memory of Dr. Billy Graham“, BRIGHT-FM, 21. фебруара 2018: „Dr. Graham invited many millions of people to encounter Jesus in a personal way“ („Др Грејем је позвао многе милионе људи да се лично сретну са Исусом“, преведено са енглеског), https://www.brightfm.com/shine/shine-daily/a-personal-memory-of-dr-billy-graham/; и Френк Џ. Бирд (Frank J. Beard), „Reflections on the life of Rev. Dr. Billy Graham“, Illinois Great Rivers Conference, The United Methodist Church, 1. марта 2018: „Dr. Graham received

many awards, honorary degrees, and citations during his long life of 99 years“ („Др Грејем је током свог дугог живота од 99 година примио многе награде, почасне степене и признања“, преведено са енглеског), https://igrc-www.brtsite.com/blogpostsdetail/11047520.

6 „Author Biography“, Plymouth Brethren & Other Ministries: „Though his classes stopped with grammar school…“ („Иако се његово школовање завршило основном школом…“, преведено са енглеског); „Wheaton College awarding an honorary Litt.D. in 1930 and Bob Jones University an honorary D.D. in 1942“ („Wheaton College му је 1930. доделио почасни Litt.D., а Bob Jones University 1942. почасни D.D.“, преведено са енглеског), https://plymouthbrethren.org/node/5488.

7 „The G. Campbell Morgan Collection“, Learning Commons, Chicago Theological Seminary: „Morgan received his Doctor of Divinity degree from Chicago Theological Seminary in 1902“ („Морган је стекао степен доктора теологије на Chicago Theological Seminary 1902. године“, преведено са енглеског), https://ctslibrary.org/collections/Campbell_Morgan/intro.html.

8 Роберт П. Мулбак (Robert P. Muhlbach), „Billy Sunday, Evangelist“, *Baseball Research Journal* (Society for American Baseball Research), 1980: Сандеј „had numerous honorary doctor of divinity degrees conferred upon him“ („је имао многобројне почасне докторате из теологије који су му додељени“, преведено са енглеског), https://sabr.org/journal/article/billy-sunday-evangelist/.

9 University of Hong Kong, Honorary Graduates, „The Rt. Rev. Ronald Owen Hall“: „Doctor of Divinity *honoris causa*“ („доктор теологије *honoris causa*“, преведено са енглеског), 64th Congregation, 1965, https://www4.hku.hk/hongrads/citations/mc-ma-ronald-owen-hall-the-rt-rev-ronald-owen-hall.

10 Габријел Сјуел (Gabriel Sewell), „Graduation week, celebrating Honorands: Great thinkers and writers“, University of St Andrews Special Collections: „St Andrews awarded Clive Staples Lewis an honorary Doctor of Divinity in June 1946“ („St Andrews је јуна 1946. доделио Клајву Стејплсу Луису почасни докторат из теологије“, преведено са енглеског), https://university-collections.wp.st-andrews.ac.uk/?p=11658.

11 „A.W. Tozer & Wheaton College“, Wheaton College Special Collections, 27. фебруара 2012: „Wheaton College honored Tozer with an honorary doctorate (LLD) in 1950“ („Wheaton College је 1950. одликовао Тозера почасним докторатом (LLD)“, преведено са енглеског); „Houghton College bestowed the honorary LLD two years later“ („Houghton College доделио је почасни LLD две године касније“, преведено са енглеског), https://lib-scblog3.wheaton.edu/?p=5051.

12 University of Hong Kong, Honorary Graduates, „The Reverend Mother Teresa“: „Doctor of Social Sciences *honoris causa*“ („доктор друштвених наука *honoris causa*“, преведено са енглеског), 146th Congregation, 1993, https://www4.hku.hk/hongrads/graduates/m-c-o-m-o-b-e-hon-d-d-hon-dr-med-mary-bojaxhiu-teresa-the-reverend-mother-teresa. Такође: *Duke of Edinburgh Is Installed as Chancellor of the University*, Anglia Television, 1977, East Anglian Film Archive, кат. 207990, снимак на коме се види „receiving an honorary degree from the Duke that day“ („како тог дана прима почасни степен од војводе“, преведено са енглеског), https://eafa.org.uk/work/?id=894726.